

's Zondags na de hoogmis legde Gerrit een kaartje in Hotel St. Paul (Jan Loef). Meestal waren daar bij Harrie Welten, Jac. Gielen, Wim Hikspoors, Frits Stienen en er werd ook veel gebuurt. Bij zo een gelegenheid heb ik Gerrit een interview afgenomen en op band gezet; dit heb ik nu uitgeschreven als volgt:

Gerrit vertelt hoe hij vanuit Roggel op Sterksel is gekomen:

Het is zo gekomen, we waren thuis met vijf zonen en drie dochters. We hadden een groot bedrijf en vroeger was het zo dat ze allemaal boer wilden worden. Vader had een pachtbedrijf en de vader van Willem Derks ook; allebei van dezelfde heer. Deze heer was Geraeds uit Roermond ; was advocaat en zat goed in de slappe was. Bij ons kwam een zekere Hendriks uit Heythuysen en deze was onze rentmeester; er kwam ter sprake dat Sterksel verkocht zou gaan worden. Hij zegt Engel, en dat was de naam van mijn vader, ik heb al met de Marleejtes boer (Derks) gepraat en op Sterksel komen grote bedrijven vrij "en det es krek get vur dien jonges" . Nou en daar zaten we dan want er moest geld komen. Dan zegt Hendriks daar hoeven jullie niet over in te zitten.

De oude Derks en mijn vader vroegen zich af wat de heer Geraeds daarvan zou zeggen. Ik heb het al met de heer besproken en daar kunnen jullie elk tien duizend gulden van hebben.

Toen was de zaak al een heel beetje opgelost en gingen we naar Sterksel.

Wij vertrokken in Baexem met de trein om zeven voor zeven en een kwartier of twintig minuten later waren we in Sterksel bij het station met het grote bord "De Heerlijkheid Sterksel".

Welke wegen moeten we bewandelen; dat waren er drie: Korte Vlaamseweg, de Kloosterlaan of de Stationsweg. We waren met z'n zessen; mijn vader en ik en Willem Derks met zijn vader en twee broers van mijn vader. We wandelden maar een eind weg en keken links en rechts tot wij bij Reiling kwamen, de eerste boerderij op de Vlaamseweg waar nu Peters woont.

Vrouw Reiling wenkte al dat we binnen een kopje koffie moesten komen pakken. Maar dat ging niet omdat we nog verder moesten kijken en we moesten om twee uur in Heeze zijn want daar was de verkoop.

Toen kwamen we bij Janus van Dijk en die was daar aan het bieten uithalen. De oude Derks zegt tegen hem hoe is het met de grond hier. De grond, de grond, dat gaat hier nog wel maar je moet niet veel verder dan hier gaan want daarginds is hij niets waard.

Wij verder gepraat over de werkzaamheden en hoeveel personeel er was. Ja zegt

Janus de boerderij is 40 Ha en zij molken 50 tot 55 koeien. Janus was de knecht, dan waren er nog Jan, Karel en een dochter en dat was dus bij Reiling. Dat was in feite waarmee die boerderij bewerkt werd. Dan zijn we verder de Vlaamseweg afgegaan en hebben daar het zaakje bekeken, het was een wilde boel; de schuur lag er verlaten bij. Los ervan was een dubbele woning en in de schuur was nog een woning. De schuur, dat was een kast, 85 meter lang en 17 meter breed; daar konden wel drie, vier dorskasten in en dan had je nog ruimte over. Zo een geweldige ruimte was dat daar.

Toen zijn we de grond afgekuierd ; de bieten zaten nog in de grond, het waren allemaal maar zo'n dingskes en de aardappelen waren ook plus minus zeventig, tachtig hectare.

Toen zei de oude Derks we zullen dit zomaar bij elkaar doen en dat is dan 70 Ha; er zat nog 4 Ha bos bij. Maar wij moesten te voet naar Heeze naar van de Konijnenberg; daar werd de zaak verkocht. Onderweg nog wat overlegd hoeveel het waard zou zijn; ik denk 70 gulden per Ha zei de oude Derks, wat denk je daarvan? Maar dan hebben we het zeiden de broers van mijn vader; nou dat moesten we nog afwachten. En wij naar Heeze, ik geloof dat de inzet 35.000 gulden en zoveel was. Maar in die tijd moest je al met honderd opbieden en daar riep op een gegeven moment eentje 40.000 en dat vergeet ik niet meer. En toen zegt de oude Derks "en 200" en toen was het basta en hadden we het zaakje. Later kwamen we nog eens bij Hendriks omdat we de grond niet konden vinden ; daar hoef je niet over in te zitten, dat wordt straks wel een keer opgemeten. Nu was dat overal "plus minus", de een had wat tekort en de ander wat over. Maar ik weet wel dat we gauw een scheiding geploegd wilden hebben zodat we wisten waar we aan toe waren.

V. *Beenders, je hebt net verteld dat jullie de eerste keer met de trein op Sterksel zijn gekomen?*

A. We zijn later met de trein nog een keer terug gekomen om alles eens bekijken. We hebben hier en daar van alles gevraagd en ons op de hoogte laten stellen. Men vertelde ons dat er maar 110 mensen op Sterksel waren, groot en klein; we hebben ze niet geteld maar veel waren het er niet.

Toen zijn we ook rond gekuierd, daar achter bij Providentia en daar stond een oud stalletje bij. In het Peelven waren ook nog maar een paar boerderijen; daar zaten de van Dijken op die van Noordman.

Achter in het Peelven was helemaal niets; daar zijn later de boerderijen gekomen van Vos de Wael.

Toen zijn we Sterksel gaan bekijken en zijn bij Frenske aangekomen; de pastoor kwam er ook nog bij om te zien wat voor snuiters wij waren; het was toch wel gezellig. Tegen de avond hebben we de trein gevat, weer naar Limburg.

's Maandags zijn we van Roggel gekomen met paard en kar en hadden we voer bij ons voor de paarden zodat we 14 dagen vooruit konden. Dan gingen we weer naar huis met paard en kar om voer te halen en konden we weer vooruit en zijn we zo aan het sjouwen gegaan.

Het dubbele huis was aan een kant leeg, daar had van de Kerkhof gewoond; Polman zat aan de andere kant. Van de Kerkhof is naar Euvelwegen vertrokken en wij zijn er in getrokken.

Polman was onze buurman en Lommerse zat aan de andere kant van de weg. Wij twee jongens moesten toch wel een keer goed middageten hebben. We moesten een keer bij Reiling komen en zo zijn we toen een half jaar daar in de kost geweest; alleen het middageten. Maar de oude Derks zegt "Ingel", dat was de naam van mijn vader op z'n plat, "det es toch nikt wert vur die jong snuiters dao bie die meide". Ons Nel, die is thuis gekomen uit het ziekenhuis, mag gerust werk doen en kan hendig wat koken en een beetje bakken voor de jongens.

Als ze het niet aankon moest Sjra (Bongers) maar een beetje helpen.

Zo zijn we in Sterksel aangeland; Het was in het begin werken om de grond in orde te krijgen; het was zand en nog eens zand.

V. *Ik heb gehoord dat jullie spierke getrokken hebben?*

A. We konden het goed vinden; onze vaders hebben samen zowat alle functies Roggel bekleed en konden het ook goed vinden. Anders waren we hier samen nooit aan begonnen. We hebben een jaar samen geboerd en misschien wel twee jaar en dat werd allemaal verrekend. Derks wilde gaan melken en toen werd er gezegd wat doen we ermee? Derks zegt jij bent de oudste, zeg het maar. Twee stokskes gemaakt en het langste is voor deze kant van de weg en het kortste voor de ander kant. Alles wat aan de linkerkant lag was voor Derks en aan de rechterkant voor Beenders. Maar Derks zat nog in die woning en daar moest wel een stuk grond bij; toen heeft Derks daar 5 Ha bijgehouden met nog een stuk bos. De verdeling heeft geen enkele moeilijkheid met zich gebracht.

V. *Wat verbouwden jullie zo in het begin?*

A. De puinen doodmaken, want het was niets dan puinen (soort gras) We verbouwden rogge, haver en gerst en ook nog aardappelen. Derks heeft gauw een stuk of wat koeien gehad en is aan het melken gegaan; een jaar later ben ik ook gaan melken. Ik ben altijd in huis gebleven bij Nel tot Willem trouwde; toen heb ik maar plaats gemaakt en had een eigen slaapkamer in het huis in de schuur; een arbeider zat in dit huis. Wel ben ik bij Derks in de kost gebleven.

V. *In de tijd dat je vrijgezel was, was er toen op Sterksel iets te doen?*

A. Heel weinig, heel weinig; er was een handboogschutterij bij Frenske. Maar ik zal je wel vertellen dat, als ik zes dagen in de rommel gezeten had, ik 's zaterdags naar Roggel wilde, op de fiets en 's maandags tegen de middag was ik weer terug. Dan had ik van alles meegebracht voor het eten, mik en brood werden op Sterksel gekocht, en zo deden we zelf onze spullen.

V. *Hoeveel stuks vee had je om te melken?*

A. Ik ben met een stuk of twaalf vaarzen begonnen en Derks had er ook nog niet veel. En toen zijn we naar Deventer gegaan daar is elk jaar een grote boerenmarkt en dat is de laatste donderdag in oktober. En daar zijn we toen heen gegaan; Derks heeft een partij koeien gekocht en ik heb er een partij koeien gekocht en zijn we aan het melken gegaan. We moesten 's morgens om zeven uur met de melk in Heeze zijn en daarvoor moesten we de koeien al leeg hebben. We moesten de melk zelf naar Heeze brengen.; we hadden zo'n tilburry (tweewielig paardenkarretje) en daar zetten we samen de melk op en reden die naar Heeze.

V. *Toch niet veel te beleven op Sterksel; wat was er zo al?*

A. De handboog was er en ook een beugelbaan; twee cafe's en drie winkels. Pa van Eijck zat waar nu Toon Vos woont en dan had je Hikspoors en Michiels. Frenske Hikspoors was het stamcafé. Neel Hikspoors heeft nog gewoond waar nu Verbeek zit; daar was een grote put voor de deur en had je café en een beugelbaan. Later is hij vertrokken waar nu Eilers woont. Ik ben nergens bij geweest, behalve eventjes bij het koor. Ik zong te hard en toen moest ik weg. Dirigent was een pater en de oude Mulder was erbij en ook Simelon; het waren er toen nog niet veel.

V. *Derks is op een gegeven moment getrouwd; hoe ben jij toen aan de vrouw gekomen?*

A. Dat mag je gerust weten, we waren dik bevriend met Munnichs en deze laat weten dat het Heeze kermis is en of ik naar hun toe wilde komen. Normaal bleef ik 's zaterdags niet thuis en ging ik naar Roggel; ja dan blijf ik wel een keer thuis. Munnichs zegt dan gaan we vanavond op de kermis kijken en vatten ieder een meidje en zo gebeurde het. Nou en toen ben ik nog wel een keer uit gegaan met het meidje van Louw van der Palen van de Rul; het was nog zo'n jong ding. Er ging een tijd over heen en er werd over gepraat en thuis zei men waar ga je toch aan beginnen, ze is nog zo jong. Er kwamen een paar omes van haar bij mij buurten en toen ben ik maar weer terug gegaan en is het gelukt. Jammer genoeg heb ik haar vroeg moeten verspelen.

Voor de oude school; Michiels, Beenders en Bovée

Tenslotte:

Gerrit Beenders is al vroeg in de gemeenteraad gekomen en tientallen jaren wethouder geweest. Hij zat in veel verenigingen; was het gezicht van het kermis en oranje comité en was altijd op Sterksel te vinden als daar iets te doen was.

Familie bij het graf van Gerrit Beenders